

सकाश दिने सेवा गर्नका लागि लगावमुक्त बनेर बेहदको वैरागी बन

आजको दिन विशेष स्नेहको दिन हो । अमृतवेलादेखि चारैतर्फका बच्चाहरूले आफ्नो दिलको स्नेहलाई बापदादा प्रति अर्पित गरिरहेका थिए । सबै बच्चाहरूको स्नेहको मोतीको माला बापदादाको गलामा परिरहेको थियो । आजको दिन एकतर्फ स्नेहको मोतीका मालाहरू, अर्को तर्फ मीठो-मीठो गुनासोका मालाहरू पनि थियो । तर यस वर्ष गुनासोमा फरक देख्नुभयो । पहिला गुनासो हुन्थ्यो हामीलाई पनि साथै लिएर जानुभएको भए हुन्थ्यो, हामीले साकार पालना लिन पाएौं... । यस वर्ष धेरैजसोको गुनासो यो रट्यो- अब बाबा समान बनेर हजुरको पासमा पुगौं । समान बन्ने उमंग-उत्साह धेरैजसोमा राम्रो थियो । समान बन्ने इच्छा धेरै तीव्र थियो, बनौं र पुगौं, यो संकल्प रूहरिहानमा धेरै बच्चाहरूको थियो । बापदादा पनि बच्चाहरूलाई यही भन्नुहुन्छ- समान भव, सम्पन्न भव, सम्पूर्ण भव । यसको साधन सदाको लागि धेरै सहज छ, सबैभन्दा सहज साधन हो- सदा स्नेहको सागरमा डुबिराख । जसरी आजको दिन स्नेहमा डुबेका थियौं अरू केही याद थियो ? सिवाय बापदादाको अरू केही याद थियो ? उठ्दा, बस्दा स्नेहमा डुबिरह्यौ । हिंङ्दा-डुल्दा के याद रट्यो ? ब्रह्मा बाबाको चरित्र र चित्र, चित्र पनि सम्मुख थियो र चरित्र पनि स्मृतिमा रट्यो । सबैले स्नेहको अनुभव आज विशेष गर्‍यो होइन ? मेहनत लाग्यो ? सहज भयो नि ! स्नेह यस्तो शक्ति हो जसले सबै कुरा बिसाईदिन्छ । न देह याद आउँछ, न देहको दुनियाँ याद आउँछ । स्नेहले मेहनतबाट छुटाइदिन्छ । जहाँ मोहब्बत (प्यार) हुन्छ त्यहाँ मेहनत हुँदैन । स्नेहले सदा सहज बापदादाको हात आफूमाथि अनुभव गराउँछ । स्नेह छत्रछाया बनेर मायाजित बनाइदिन्छ । जतिसुकै ठूलो समस्या रूपी पहाड होस्, स्नेहले पहाडलाई पनि पानी जस्तो हल्का बनाइदिन्छ । स्नेहमा रहन आउँछ ? आज बसेर हेर्‍यो नि ! केही याद रट्यो ? रहेन हैन ! बाबा, बाबा अनि बाबा... एको यादमा लवलीन रट्यौ । त्यसैले बापदादा भन्नुहुन्छ- अरू कुनै पुरुषार्थ नगर, स्नेहको सागरमा डुबिराख । डुब्न आउँछ ? कहिले-कहिले बच्चाहरू स्नेहको सागरमा डुब्छन् तर थोरै समय डुबेर बाहिर निस्कन्छन् । अहिले-अहिले भन्छन् बाबा, मीठा बाबा, प्यारा बाबा र अहिले-अहिले बाहिर निस्किएर अरू कुराहरूमा लाग्न पुग्छन् । बस, केवल थोरै, जसरी कोही डुबुल्की लगाएर निस्कन्छन् नि, त्यस्तै स्नेहमा डुब्यो, डुबुल्की लगायो, निस्कियो । डुबी राख्यौ भने स्नेहको शक्तिले सबैभन्दा सहजै मुक्त गरिदिन्छ ।

सबै बच्चाहरूलाई ब्राह्मण जन्मको आदिको अनुभव, स्नेहले ब्राह्मण बनायो । स्नेहले परिवर्तन गर्‍यो । आफ्नो जन्मको आदि समयको अनुभव त याद छ नि ? ज्ञान र योग त मिल्यो, स्नेहले आकर्षित गरेर बाबाको बनायो । यदि सदा स्नेहको शक्तिमा रट्यौ भने सदाको लागि मेहनत मुक्त हुन्छौ । यसै पनि मुक्ति वर्ष मनाइरहेका छौ । त्यसैले मेहनतबाट पनि मुक्त, त्यसको साधन हो- स्नेहमा डुबिराख । स्नेहको अनुभव त सबैलाई छ नि ? वा छैन ? यदि कसैसँग सोधियो- बापदादासँग सबैभन्दा धेरै स्नेह कसको छ ? त्यतिखेर सबैले हात उठाउँछन् मेरो छ भनेर । (सबैले हात हल्लाए) साइलेन्सको हात उठाऊ, आवाजवाला होइन । त्यसैले बापदादा आज यही भन्नुहुन्छ- स्नेहको शक्ति सदा कार्यमा लगाऊ । सजिलो छ नि ! योग लगाउँछौ- देह भुलियोस्, देहको दुनियाँ भुलियोस्, मायाजित बनियोस् भनेर । जब स्नेहको छत्रछायामा रहन्छौ, छत्रछाया भित्र माया आउन सक्दैन । स्नेहको सागरबाट बाहिर आएपछि मायाले देख्छ र आफ्नो बनाउँछ, निस्कनु नै छैन । डुबिराख । स्नेहीले कुनै पनि कार्य गर्दा स्नेहीलाई भुल्न सक्दैन । स्नेहमा डुबेर हरेक कार्य गर्छ । त्यसैले जसरी आजको दिन डुबिराख्यौ, यसैगरी सदा स्नेहमा रहन सक्दैनौ र ? स्नेहले सहजै समान बनाइदिन्छ किनकि जोसँग स्नेह छ ऊ जस्तो बन्न मुश्किल हुँदैन ।

ब्रह्मा बाबासँग दिलको प्यार छ, ब्रह्मा बाबाको पनि बच्चाहरूसँग अति स्नेह छ । सदा एक-एक बच्चालाई इमर्ज गरेर विशेष समान बन्ने सकाश दिइरहनुहुन्छ । जस्तो विगतको जीवनमा एक-एक रत्नलाई हेर्दै, हरेक रत्नको मूल्यलाई जानेर विशेष कार्यमा लगाउनुहुन्थ्यो, यसैगरी अहिले पनि एक-एक रत्नलाई विशेष रूपमा विशेषतालाई कार्यमा लगाउने सदा संकल्प दिइरहनुहुन्छ । अनि हरेकको विशेषताको वाह-वाह गाइरहनुहुन्छ । वाह मेरो अमूल्य रत्न । कतिपय बच्चाहरूले सौँच्छन् ब्रह्मा बाबा वतनमा के गर्नुहुन्छ ? हामी त यहाँ सेवा गरिरहन्छौं, ब्रह्मा बाबा त्यहाँ वतनमा के गर्नुहुन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ- जसरी साकार रूपमा सदा बच्चाहरूको साथमा रहनुभयो, यसैगरी वतनमा पनि रहनुहुन्छ । बच्चाहरूको साथ रहनुहुन्छ, एकलै रहनुहुन्छ । बच्चाहरू विना बाबालाई पनि आनन्द आउँदैन । जसरी बच्चाहरूलाई बाबा विना केही सुझ्दैन, यसैगरी बाबालाई पनि बच्चाहरू विना केही सुझ्दैन । एकलै रहनुहुन्छ, साथमा रहनुहुन्छ । साकारमा त साथको अनुभव साकार रूपमा थोरै बच्चाले गर्न सक्थे, अब त अव्यक्त रूपमा, हरेक बच्चाको साथ जुन

२०७१ असोज २६ आइतबार १२-१०-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८.०१.१८ मधुवन

समय चाट्यो, जब चाट्यो साथ भइरहनुहुन्छ । जसरी चित्रहरूमा देखाइन्छ— उनीहरूले एक-एक गोपीको साथमा कृष्णलाई देखाएका छन्, त्यो यस समयको गायन हो । अब अव्यक्त रूपमा हरेक बच्चाको साथ जब चाट्यो, चाहे रातीको २ बजे, अढाइ बजे होस्, कुनै पनि समय साथ भइरहनुहुन्छ । साकारमा त सेवा केन्द्रहरूको चक्कर लगाउने कार्य कहिले-कहिले हुन्थ्यो तर अब अव्यक्त रूपमा त पवित्र प्रवृत्तिमा पनि चक्कर लगाउँछु । बाबाको काम नै के छ, बच्चाहरूलाई समान बनाएर साथमा लिएर जानु, यही त काम हो नि, अरु के छ र ? त्यसैले यसैमा व्यस्त रहनुहुन्छ ।

त्यसैले आजको दिन बापदादा बच्चाहरूलाई विशेष मेहनतबाट मुक्त भवको वरदान दिनुहुन्छ । **कुनै पनि कार्य गर्दा डबल लाइट बनेर कार्य गर्नु** भने मेहनत पनि मनोरञ्जन अनुभव गर्नेछौ किनकि बापदादालाई बच्चाहरूले मेहनत गरेको, युद्ध गरेको, हार र जितको खेल खेलेको— यो राम्रो लाग्दैन । त्यसैले मुक्त वर्ष मनाइरहेका छौ हैन ! मनाइरहेका छौ वा मेहनतमा लागिरेका छौ ? आजको दिन विशेष यो वरदान याद राख्नु— **मेहनतबाट मुक्त भव** । यो संगमयुग मेहनतबाट मुक्त हुने युग हो । आनन्दमा रहने युग हो । यदि मेहनत छ भने आनन्द हुन सक्दैन । एउटै मात्र युग परमात्मा र आत्माहरूको आनन्द मनाउने युग हो । आत्मा, परमात्माको स्नेहको युग हो । मिलनको युग हो । त्यसैले दृढ संकल्प गर— आजबाट मेहनत मुक्त हुनेछौ । हुन्छौ होइन ? फेरि यस्तो नहोस् यहाँ त हात उठाउने अनि त्यहाँ गएर भन्ने के गरूँ, कसरी गरूँ ? किनकि बापदादाको पासमा हरेक बच्चाको दृढ संकल्प गरेको पूरा फाइल छ । बापदादा कहिलेकाहीँ बच्चाहरूको फाइल हेर्नुहुन्छ । पटक-पटक दृढ संकल्प गरेका छौ नि । जबदेखि जन्म लियौ, आजसम्म कति पटक संकल्प गरेका छौ— यो गर्छु, यो गर्छु... तर त्यसलाई पूरा गरेका छैनौ । रूहरिहान धेरै राम्रो गर्छौ, बापदादालाई पनि खुशी बनाइदिन्छौ । जसरी जिज्ञासुलाई प्रभावित गरिदिन्छौ नि, बापदादालाई पनि प्रभावित त गरिदिन्छौ तर दृढ संकल्पको प्रभाव थोरै समय रहन्छ, सदा रहँदैन । बापदादाको फाइल त बढ्दै जान्छ । जब कुनै पनि कार्यक्रम हुन्छ त्यतिखेर बापदादाको फाइलमा एउटा प्रतिज्ञा पत्र त जम्मा हुन्छ नै, त्यसैले बापदादा लेखाउनुहुन्न ।

आज पनि सबैले संकल्प त गरिरहेका छन्, अब कहिलेसम्म चल्छ, फाइलमा कागज कहिलेसम्म रहन्छ, बाबा पनि देखिरहनुहुन्छ । बच्चाहरू बाबा समान बनेपछि फाइल समाप्त भएर फाइल हुनेछ । अहिले त थुप्रोमाथि थुप्रो फाइल छन् । त्यसैले केवल स्नेहमा डुबिरहने गर, स्नेहको सागरबाट बाहिर ननिस्क । ब्रह्मा बाबासँग दिलको स्नेह छ नि ? त्यसैले स्नेहीलाई अनुसरण गर्न मुश्किल हुँदैन । स्नेहको लागि भन्ने पनि गर्छौ— जहाँ स्नेह हुन्छ, त्यहाँ ज्यान पनि दिन सकिन्छ । बापदादा त ज्यानलाई कुर्बान गर्नका लागि भन्नुहुन्न, **पुरानो संसार कुर्बान गरिदेऊ** । यसको फाइल मिति निश्चित गर । अरु कार्यक्रमको त मिति निश्चित गर्छौ, २० गते छ, २४ गते छ । यसको मिति कहिले तोक्छौ ? (यसको मिति बापदादाले तोक्नुपर्छ) बापदादाले कहिले शब्द भन्नु नै हुन्न, अहिले भन्नुहुन्छ । बापदादाले कहिले माथि छोड्नुहुन्छ र ? अहिले भन्नुहुन्छ । जे गर्नु छ त्यो अहिले गर । बापदादा त समर्थ हुनुहुन्छ नि, त्यसैले समर्थको हिसाबले अहिले भन्नुहुन्छ । बच्चाहरूलाई कहिले, कहिले भन्ने बानी परेको छ । त्यसैले बापदादा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यो मिति कहिले निश्चित गर्छौ ? तिमी पनि कहिले, कहिले भन्छौ त्यसैले बाबा पनि कहिले भन्नुहुन्छ ।

अब समय अनुसार सबैलाई बेहदको वैराग्य वृत्तिमा जानु नै पर्ने हुन्छ । तर बापदादा सम्भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूको, समय शिक्षक नबनोस्, जब बाबा शिक्षक हुनुहुन्छ भने समयमा बन्नु— यो समयलाई शिक्षक बनाउनु हो । त्यसमा नम्बर कम हुन जान्छ । अहिले पनि कतिपय बच्चाहरू भन्छन्— समयले सिकाउँछ, समयले परिवर्तन गर्छ । समय अनुसार त सारा विश्वका आत्माहरू परिवर्तन हुन्छन् तर तिमी बच्चाहरूले समयको प्रतीक्षा नगर । समयलाई शिक्षक नबनाऊ । तिमी विश्वको शिक्षकको मास्टर विश्व शिक्षक हो, रचयिता हो, समय रचना हो । त्यसैले हे रचयिता आत्माहरू रचनालाई शिक्षक नबनाऊ । ब्रह्मा बाबाले समयलाई शिक्षक बनाउनुभएन, बेहदको वैराग्य आदिदेखि अन्तिमसम्म रह्यो । आदिमा देख्यौ यति तन लगाए, मन लगाए, धन लगाए, तर अलिकति पनि लगाव रहेन । तनको लागि सदा स्वाभाविक बोली यही रह्यो— बाबाको रथ हो । मेरो शरीर होइन । बाबाको रथ हो । बाबाको रथलाई खुवाउँछु, म खान्छु, होइन । तनबाट पनि बेहदको वैराग्य । मन त मनमनाभव थियो नै । धन पनि लगाए, तर कहिले यो संकल्प पनि आएन कि मेरो धन लागिरेको छ । कहिले वर्णन गरेनन्— मेरो धन लागिरेको छ वा मैले धन लगाएँ । बाबाको भण्डारा हो, भोलेनाथको भण्डारा हो । धनलाई मेरो सम्भरेर व्यक्तिगत आफूप्रति एक रूपैयाँको चीज पनि प्रयोग गरेनन् । कन्याहरू, माताहरूको जिम्मेवारी हो, कन्या-माताहरूलाई समर्पण गरे, मेरोपन आएन । समय, श्वास स्वयं प्रति होइन, त्यसमा पनि बेहदको वैरागी रहे । यतिका सबै कुरा प्रकृति दासी भएर पनि कुनै पनि अतिरिक्त साधन प्रयोग गरेनन् । सदा साधारण

२०७१ असोज २६ आइतबार १२-१०-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १८.०१.१८ मधुबन

जीवनमा रहे । कुनै विशेष चीज आफ्नो कार्यमा लगाएनन् । वस्त्रसम्म, एउटै प्रकारको वस्त्र अन्तिमसम्म रह्यो । परिवर्तन गरेनन् । बच्चाहरूको लागि घर बनाए तर स्वयम्ले प्रयोग गरेनन्, बच्चाहरूले भन्दा पनि सुनेर उपराम रहे । सदा बच्चाहरूको स्नेह देखेर पनि यही शब्द रह्यो— सबै बच्चाहरूका लागि हो । यसलाई भनिन्छ बेहदको वैराग्य वृत्ति प्रत्यक्ष जीवनमा रह्यो । अन्त्यमा हेर, बच्चाहरू अगाडि थिए, हात पकडेको थियो, तर लगाव रह्यो ? बेहदको वैराग्य वृत्ति । स्नेही बच्चा, अनन्य बच्चा अगाडि हुँदाहुँदै पनि बेहदको वैराग्य रह्यो । सेकेण्डमा उपराम वृत्तिको, बेहदको वैराग्यको सबूत देख्यौ । एउटै लगन सेवा, सेवा अनि सेवा... अरू सबै कुराबाट उपराम । यसलाई भनिन्छ बेहदको वैराग्य । अब समय अनुसार बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई प्रकट गर । बिना बेहदको वैराग्य वृत्ति सकाशको सेवा हुन सक्दैन । अनुसरण बाबालाई गर । साकारमा ब्रह्मा बाबा थिए, निराकारको त कुरा छोडिदेऊ । साकारमा सर्व प्राप्तिको साधन भएर पनि, सबै बच्चाहरूको जिम्मेवारी भएर पनि, परिस्थिति, समस्या आउँदा पनि पास भए नि ! स-सम्मान पास (पास विद अनर)को सर्टिफिकेट लिए । विशेष कारण बेहदको वैराग्य वृत्ति । अहिले सूक्ष्म सुनको जन्जीरको लगाव, धेरै महिनै सूक्ष्म लगाव धेरै छन् । कतिपय बच्चाहरूले त यो लगाव हो भन्ने नै बुझ्दैनन् । सम्झन्छन्— यस्तो त हुन्छ नै, यति त चल्छ नै । मुक्त हुनु छ, होइन । यस्तो त चल्छ नै । अनेक प्रकारका लगावले बेहदको वैरागी बन्न दिदैन । चाहना छ बन्ने, संकल्प पनि गर्छन्— बन्नु नै छ । तर चाहना र गराईमा दुबैको सन्तुलन छैन । चाहना धेरै छ, गराई कम छ । गर्नु नै छ— यो वैराग्य वृत्ति अहिले इमर्ज छैन । बीच-बीचमा इमर्ज हुन्छ, फेरि मर्ज हुन जान्छ । समयले त गराउँछ नै तर स-सम्मान पास हुन सक्दैनौ । पास हुन्छौ तर सम्मान सहित होइन । समयको गति तेज छ, पुरुषार्थको गति कम छ । माथि-माथिको पुरुषार्थ त छ तर सूक्ष्म लगावमा बाँधिन पुग्छौ ।

बापदादा जब बच्चाहरूको गीत सुन्नुहुन्छ— उडेर आऊँ, उडेर आऊँ... (उड आये, उड आये...) अनि उडाउनको लागि सोच्नुहुन्छ तर लगावले उड्न दिन्छ वा न यताको न उताको बनाइदिन्छ ? अब समय अनुसार लगाव मुक्त बेहदको वैरागी बन । मनबाट वैराग्य हुनुपर्छ । कार्यक्रम अनुसार जुन वैराग्य आउँछ त्यो अल्पकालको हुन्छ । जाँच गर— आफ्नो सूक्ष्म लगावलाई । ठूला-ठूला कुराहरू अहिले समाप्त भएको छ, केही बच्चाहरू ठूला-ठूला लगावबाट मुक्त पनि छन् तर सूक्ष्म लगाव धेरै सूक्ष्म हुन्छ, जुन स्वयम्लाई पनि थाहा हुँदैन । चेक गर, राम्रोसँग चेक गर । सम्पूर्णताको दर्पणमा लगावलाई चेक गर । यो नै ब्रह्मा बाबाको स्मृति दिवसको उपहार ब्रह्मा बाबालाई देऊ । प्यार छ नि , त्यसैले प्यारमा के गरिन्छ ? उपहार दिइन्छ हैन ? त्यसैले यो उपहार देऊ । छोडिदेऊ, सबै किनारा छोडिदेऊ । मुक्त होऊ । बापदादा खुशी पनि हुनुहुन्छ— बच्चाहरूमा उमंग-उत्साह आउँछ, धेरै राम्रो-राम्रो स्व-उन्नतिको संकल्प पनि गर्छन् । अब ती संकल्पहरूलाई गरेर देखाऊ । अच्छा !

चारैतर्फ देश-विदेशका स्नेहमा डुबेका स्नेही बच्चाहरूलाई, सदा बाबाको स्नेहको सागरमा डुबिरहने अति समीप आत्माहरूलाई, सदा ब्रह्मा बाबाको विशेषताहरूलाई स्वयम्मा धारण गर्ने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा मेहनत मुक्त भएर, आनन्दमा रहनेवाला परमात्म-प्यारमा उड्नेवाला आत्माहरूलाई, बाबा समान बन्ने संकल्पलाई साकारमा ल्याउने, यस्ता दिलाराम बाबाको दिलमा रहने बच्चाहरूलाई, विशेष आजको दिन ब्रह्मा बाबाको पदम-पदमगुणा यादप्यार स्वीकार गर । बापदादा त सदा बच्चाहरूको दिलमा रहनुहुन्छ, वतनमा बस्दा पनि बच्चाहरूको दिलमा रहनुहुन्छ, त्यसैले यस्तो दिलमा समाहित हुने बच्चाहरूलाई बापदादाको स्नेहको मोतीका थाली भरी-भरी यादप्यार एवम् नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

वरदानः— त्रिकालदर्शी स्थितिद्वारा तीनै कालहरूलाई स्पष्ट अनुभव गर्नेवाला मास्टर नलेजफुल भव

जो त्रिकालदर्शी स्थितिमा स्थित रहन्छन् उनीहरूले एक सेकेण्डमा तीनै काललाई स्पष्ट देख्न सक्छन् । हिजो के थियो, आज के छ र भोलि के हुनेछ— उनीहरूको अगाडि सबै स्पष्ट हुन्छ । जसरी कुनै पनि देशमा जब माथिल्लो स्थानमा उभिएर सारा शहरलाई हेर्दा आनन्द आउँछ, यसैगरी संगमयुग माथिल्लो स्थान हो, यसमा उभिएर तीनै कालहरूलाई हेर र नशासँग भन— हामी नै देवता थियौं र फेरि पनि हामी नै बन्नेछौं, यसैलाई भनिन्छ मास्टर नलेजफुल ।

स्लोगनः— हर समय अन्तिम घडी हो, यस स्मृतिद्वारा सदा एवररेडी बन ।